

Arrest

nr. 136 769 van 22 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 28 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Aangaande (M.D.), verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U bent een Roma van origine en afkomstig uit Kumanovo. U beschikt over de Macedonische nationaliteit. U bent op traditionele wijze gehuwd met (O.N.) (O.V. X) en jullie hebben samen vier kinderen. In 2010 vroegen jullie asiel aan in Frankrijk. Na ontvangst van een negatieve beslissing in 2012 gingen jullie naar Zwitserland waar jullie opnieuw asiel aanvroegen. Het antwoord was hier eveneens negatief en daarom kozen jullie vrijwillig terug te keren naar Macedonië. U ging vaak naar Duitsland om er telkens een drietal maanden te werken en er uw zieke vader te bezoeken. Soms werkte u ook in Preshevo (Servië). In april 2014 waren er verkiezingen in Macedonië. Tijdens de

verkiezingsperiode proberen de Albanezen en de Macedoniërs de stemmen van de Roma-gemeenschap te winnen en proberen dus de Roma warm te maken voor hun partij. U werkte in een voedingszaak van een Albanees (A.) genaamd. Een week voor de verkiezingen vroeg hij u om tegen betaling affiches te plakken. Indien u zou weigeren, kreeg u geen werk meer aangeboden van (A.). U werkte vervolgens aldus voor een vzw die propaganda maakte voor de Albanezen tijdens de verkiezingen. U plakte samen met een collega affiches in uw straat waar voornamelijk Roma wonen en deelde er ook accessoires uit gekregen van de Albanese vzw. Een week voor de verkiezingen, op 15 of 16 april 2014, was u samen met een zeven à achtal andere Roma bezig een Albanese vlag aan het ophangen in jullie straat toen de Alfapolitie aankwam. Ze zeiden dat de vlag ophangen niet volgens de wet is en vroegen wie de organisator was en wie jullie de opdracht had gegeven om de vlag op te hangen. Jullie zwegen uit angst. Ze dwongen jullie om alle vlaggen en affiches te verwijderen, wat jullie hebben gedaan. Vervolgens heeft de Alfapolitie u en twee andere collega's, (M.) en (N.), meegenomen in hun wagen. De andere personen die hielpen met de vlag hadden gezegd dat jullie drie de personen waren die de vlaggen en de affiches ophingen. Ze namen jullie mee naar een park. De agenten sloegen jullie om aldus de naam van de organisator bekend te maken. Niemand heeft de naam gezegd. U hebt (A.) zijn naam niet gegeven. Ze dreigden dat jullie vervolgd zouden worden omdat ze jullie wisten wonen. Na jullie vrijlating uit het park zijn jullie naar de zetel van de vzw gegaan. Iedereen was weg en een verantwoordelijke die aankwam vertelde jullie dat alles volgens de wet gebeurde en de politie hen niks kon doen. Net toen jullie de vzw verlieten belde de Alfapolitie (M.) op. Jullie dienden naar een ander park te komen. Opnieuw verplichtten ze jullie om de naam van de organisator te noemen. Ze dreigden opnieuw met problemen en zeiden zich toch te informeren en te weten te komen wie jullie opdrachtgever is omdat ze jullie doen en laten volgen. U vermoedt dat een Roma naar de politie heeft gebeld en tegen betaling informatie heeft doorgegeven. (N.) en (M.) zijn een dag voor de verkiezingen naar Duitsland vertrokken. Sindsdien hebt u geen informatie meer over hen. Na de verkiezing die plaatsvond rond 21 of 25 april 2014 werd u nog steeds regelmatig lastiggevallen door de Alfapolitie. Ze hielden u tegen op straat en brachten u telkens naar parken en plaatsen die u niet kende. Ze stelden u vragen over de organisator en sloegen u. U werd slecht behandeld. Ze vroegen u ook waar (N.) en (M.) waren omdat ze dachten dat ze betaald werden om weg te gaan. Ze vroegen u hoe u de Albanese vlag had gevonden en wie jullie die had gegeven. Toen u door de politie werd tegengehouden was een zekere (G.), van de Alfapolitie, er altijd bij en was hij telkens vergezeld van andere politieagenten. U voelde zich niet meer vrij en nam daarom vaak kleine straatjes in plaats van de hoofdstraten. In juni of juli 2014 ging u voor 10 dagen naar Duitsland in de hoop dat de zaken zouden kalmeren. Twee dagen na uw terugkomst werd u tegengehouden door (G.) samen met andere agenten. Hij vroeg u van waar u het geld haalde om naar Duitsland te gaan. U ontkende naar Duitsland te zijn gegaan. Hij zei dat hij heel goed wist dat u er was geweest en u hierover nog zou spreken. Sindsdien probeerde u hem te ontwijken en nam u opnieuw geen hoofdstraten meer maar de kleine straatjes. U ging meermaals naar (A.) om hem te vragen of u zijn naam mocht doorgeven aan de politie. Hij bedreigde u, uw vrouw en uw kinderen indien u informatie zou doorgeven. U besloot dat u niet meer in Macedonië kon blijven en verkocht uw huis. U verliet in augustus 2014 Macedonië en trok via Servië en Hongarije naar Duitsland. U keerde onderweg 1 keer terug naar Macedonië toen de Hongaarse autoriteiten het paspoort van uw zoon niet aanvaardden. U keerde nadien op 15 augustus 2014 via Hongarije naar Duitsland terug waar u tot oktober 2014 bleef. Op 7 oktober 2014 hebt u uiteindelijk asiel aangevraagd in België. U beschikt over uw Macedonisch paspoort afgegeven op 20 juli 2010 en de paspoorten van uw kinderen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige

schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Dit hebt u geenszins gedaan.

Vooreerst dient gewezen te worden op enkele elementen die uw algemene geloofwaardigheid sterk op de helling zetten. Zo kan worden opgemerkt dat u uw verblijf in Duitsland van half augustus tot uw asielaanvraag op 7 oktober 2014 in België intentioneel hebt verzwegen. U verklaarde aanvankelijk Macedonië verlaten te hebben en vervolgens anderhalve maand in Servië verbleven te hebben alvorens naar België uitgeweken te zijn (DVZ Verklaring, vraag 33; CGVS, p. 2-4; p. 17). Geconfronteerd met de stempels in de paspoorten van u en uw kinderen en de verklaringen van uw partner, gaf u uiteindelijk uw verblijf in Duitsland toe. U hebt u dit verzwegen omdat u geen asiel hebt aangevraagd in Duitsland (CGVS, p. 17). Dergelijke uitleg is ontoereikend om uw leugenachtige verklaringen goed te praten. Daarnaast blijkt dat u ook bent teruggekeerd naar Macedonië, het land dat u uiteindelijk besloot te ontvluchten uit vrees, en dat uw verklaringen hieromtrent in eerste instantie ook niet waarachtig waren. U beweerde immers dat alleen uw partner met jullie zoon is teruggekeerd om het paspoort van jullie zoon te regelen. Slechts toen u werd geconfronteerd met het feit dat uw tijdsaanduidingen niet klopten, gaf u toe dat u na uw partner zelf ook naar Macedonië bent teruggekeerd en beweerde u dat u diende te helpen omdat uw partner het paspoort niet kon regelen (CGVS, p. 3). Uw partner verklaarde daarentegen dat zij in Belgrado is gebleven en dat u direct naar Macedonië bent teruggekeerd om het paspoort te regelen (CGVS, p. 3). Niet alleen is uw terugkeer naar Macedonië moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees in de zin van de vluchtelingenconventie, noch van een risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming, het geheel aan bovenstaande vaststellingen doet daarnaast ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorst kunnen er verschillende incoherenties worden opgemerkt tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en die op het Commissariaat-generaal, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig wordt ondermijnd. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat **op de dag van de verkiezingen** de politie naar uw **huis** kwam en u vroeg om hen te volgen naar een park waar u werd geslagen omdat ze dachten dat u als Roma de Albanezen steunde en dat u daarom de affiches had geplakt (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Het is echter opmerkelijk dat u zowel over het moment van het begin van uw problemen met de politie als over de plaats van waar u werd meegenomen incoherente verklaringen aflegde. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u immers dat u **een week voor de verkiezingen** in contact kwam met de politie en dat u samen met anderen vlaggen en affiches ophing in jullie **straat** toen de Alfapolitie arriveerde, waarna u samen met twee andere personen werd meegenomen naar een park (CGVS, p. 8 en p. 14). Bij confrontatie met uw vroegere verklaringen opperde u mogelijks problemen met de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p.17). Dergelijke verklaring is geenszins toereikend. Niet alleen ondertekende u uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord nadat ze u werden voorgelezen, u gaf ook bij aanvang van uw gehoor bij het Commissariaat-generaal aan dat uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder enig probleem was verlopen (CGVS, p.2). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van uw problemen ondermijnen op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid.

Verder zijn wat betreft (G.), de enige persoon die u telkens opnieuw terug zag samen altijd andere verschillende politieagenten, uw verklaringen slechts vaag. U kan louter vermoeden dat hij "(G.)" noemt omdat hij regelmatig in jullie straat te zien was. U beweerde dat hij bij de Alfapolitie werkte. U kan enkel vermoeden dat hij er een chef was. U weet niet waar zijn bureau is maar u besluit dat hij werkte bij de politie van Kumanovë (CGVS, p. 11-13). U kon bovendien niet bij benadering zeggen hoeveel keer u na de verkiezingen werd meegenomen door (G.) en de andere Alfa-agenten (CGVS, p. 12), hetgeen eveneens uw geloofwaardigheid ondermijnt.

Dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen met een Alfa-eenheid uit Kumanovë problemen gekend te hebben blijkt trouwens uit het feit dat uit informatie blijkt dat in 2008 de landelijke Alfa-eenheden effectief werden ontbonden. Enkel in Skopje is dergelijke eenheid nog actief.

Door geheel van bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat aan uw beweerde problemen met agenten van de Alfapolitie en bijgevolg aan de daaraan verbonden problemen met uw opdrachtgever (A.) geen geloof kan gehecht worden.

De beschikbare informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten bevestigen louter en alleen uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet worden betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

1.2. Aangaande (O.N.) verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U bent een Roma van origine en afkomstig uit Kumanovo. U beschikt over de Macedonische nationaliteit. U bent op traditionele wijze gehuwd met (M.D.) (O.V. 7.956.506) en jullie hebben samen vier kinderen. In 2010 vroegen jullie asiel aan in Frankrijk. Na ontvangst van een negatieve beslissing in 2012 gingen jullie naar Zwitserland waar jullie opnieuw asiel aanvroegen. Het antwoord was hier eveneens negatief en daarom kozen jullie vrijwillig terug te keren naar Macedonië. Uw partner werkte voor een Albanees en tijdens de verkiezingen diende hij affiches op te hangen voor hem. De Macedonische politie heeft dit gezien en hem gevraagd wie zijn opdrachtgever was. Vervolgens werd uw partner mishandeld door de politie. Bovendien werden uw partner, u en uw kinderen bedreigd met de dood door de Albanees voor wie hij werkte indien uw partner details aan de politie zou doorgeven. Jullie verkochten jullie huis en verlieten Macedonië omwille van de problemen van uw partner. Gezien onderweg de Hongaarse autoriteiten het paspoort van uw jongste zoon niet geldig beschouwden, keerde uw partner samen met jullie zoon terug naar Macedonië om uw zoons paspoort te vernieuwen. Uiteindelijk keerden jullie op 15 augustus 2014 terug naar Hongarije vanwaar jullie naar Duitsland trokken. Op 7 oktober 2014 hebt u uiteindelijk asiel aangevraagd in België. U beschikt over uw Macedonisch paspoort afgegeven op 20 augustus 2010.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner (M.D.) werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot niet in overwegingname genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Dit hebt u geenszins gedaan.

Vooreerst dient gewezen te worden op enkele elementen die uw algemene geloofwaardigheid sterk op de helling zetten. Zo kan worden opgemerkt dat u uw verblijf in Duitsland van half augustus tot uw asielaanvraag op 7 oktober 2014 in België intentioneel hebt verzwegen. U verklaarde aanvankelijk Macedonië verlaten te hebben en vervolgens anderhalve maand in Servië verbleven te hebben alvorens naar België uitgeweken te zijn (DVZ Verklaring, vraag 33; CGVS, p. 2-4; p. 17). Geconfronteerd met de stempels in de paspoorten van u en uw kinderen en de verklaringen van uw partner, gaf u uiteindelijk uw verblijf in Duitsland toe. U hebt u dit verzwegen omdat u geen asiel hebt aangevraagd in Duitsland (CGVS, p. 17). Dergelijke uitleg is ontoereikend om uw leugenachtige verklaringen goed te praten. Daarnaast blijkt dat u ook bent teruggekeerd naar Macedonië, het land dat u uiteindelijk besloot te ontvluchten uit vrees, en dat uw verklaringen hieromtrent in eerste instantie ook niet waarachtig waren. U beweerde immers dat alleen uw partner met jullie zoon is teruggekeerd om het paspoort van jullie zoon te regelen. Slechts toen u werd geconfronteerd met het feit dat uw tijdsaanduidingen niet klopten, gaf u toe dat u na uw partner zelf ook naar Macedonië bent teruggekeerd en beweerde u dat u diende te helpen omdat uw partner het paspoort niet kon regelen (CGVS, p. 3). Uw partner verklaarde

daarentegen dat zij in Belgrado is gebleven en dat u direct naar Macedonië bent teruggekeerd om het paspoort te regelen (CGVS, p. 3). Niet alleen is uw terugkeer naar Macedonië moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees in de zin van de vluchtelingenconventie, noch van een risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming, het geheel aan bovenstaande vaststellingen doet daarnaast ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorst kunnen er verschillende incoherenties worden opgemerkt tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en die op het Commissariaat-generaal, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig wordt ondermijnd. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat **op de dag van de verkiezingen** de politie naar uw **huis** kwam en u vroeg om hen te volgen naar een park waar u werd geslagen omdat ze dachten dat u als Roma de Albanezen steunde en dat u daarom de affiches had geplakt (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Het is echter opmerkelijk dat u zowel over het moment van het begin van uw problemen met de politie als over de plaats van waar u werd meegenomen incoherente verklaringen aflegde. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u immers dat u **een week voor de verkiezingen** in contact kwam met de politie en dat u samen met anderen vlaggen en affiches ophing in jullie **straat** toen de Alfapolitie arriveerde, waarna u samen met twee andere personen werd meegenomen naar een park (CGVS, p. 8 en p. 14). Bij confrontatie met uw vroegere verklaringen opperde u mogelijks problemen met de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p.17). Dergelijke verklaring is geenszins toereikend. Niet alleen ondertekende u uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord nadat ze u werden voorgelezen, u gaf ook bij aanvang van uw gehoor bij het Commissariaat-generaal aan dat uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder enig probleem was verlopen (CGVS, p.2). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van uw problemen ondermijnen op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid.

Verder zijn wat betreft (G.), de enige persoon die u telkens opnieuw terug zag samen altijd andere verschillende politieagenten, uw verklaringen slechts vaag. U kan louter vermoeden dat hij "(G.)" noemt omdat hij regelmatig in jullie straat te zien was. U beweerde dat hij bij de Alfapolitie werkte. U kan enkel vermoeden dat hij er een chef was. U weet niet waar zijn bureau is maar u besluit dat hij werkte bij de politie van Kumanovë (CGVS, p. 11-13). U kon bovendien niet bij benadering zeggen hoeveel keer u na de verkiezingen werd meegenomen door (G.) en de andere Alfa-agenten (CGVS, p. 12), hetgeen eveneens uw geloofwaardigheid ondermijnt.

Dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen met een Alfa-eenheid uit Kumanovë problemen gekend te hebben blijkt trouwens uit het feit dat uit informatie blijkt dat in 2008 de landelijke Alfa-eenheden effectief werden ontbonden. Enkel in Skopje is dergelijke eenheid nog actief.

Door geheel van bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat aan uw beweerde problemen met agenten van de Alfapolitie en bijgevolg aan de daaraan verbonden problemen met uw opdrachtgever (A.) geen geloof kan gehecht worden.

De beschikbare informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten bevestigen louter en alleen uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet worden betwist."

Bijgevolg kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 8.2 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van artikel 4 en 7 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van artikel 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 57/6/1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van "het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en op tegenspraak", van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van "de artikelen 197, 198 en 199 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, 1979)".

Door geen rekening te houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst en met het behoren van verzoekers tot een minderheidsgroep, schendt de bestreden beslissing volgens

verzoekers artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Onder verwijzing naar enkele paragrafen uit de proceduregids van UNHCR stellen verzoekers dat onjuiste verklaringen op zich niet voldoende zijn om de vluchtelingenstatus te weigeren en menen zij dat de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren. *In casu* begaat het CGVS volgens verzoekers een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekers te weerhouden. Er wordt in de bestreden beslissing met geen woord gerept over de mogelijke bescherming van de autoriteiten, aldus verzoekers.

Met betrekking tot de bescherming van de autoriteiten stellen verzoekers in onderhavig verzoekschrift als volgt: *"Het wordt niet door de tegenpartij bewezen dat een bescherming in Macedonia mogelijk is. Het kan niet worden afgeleid uit de formulering van het artikel 48/5 van de wet dat de bewijslast om aan te tonen dat de autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden alleen aan de verzoeker komt toe: "indien kan worden aangetoond dat" is echt onpersoonlijk en beoogt in het bijzonder geen partij. Het betekent niet dat de bewijslast alleen aan de verzoeker komt toe."* Verzoekers verwijzen naar artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, naar artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, naar de proceduregids van UNHCR, naar artikel 4 en 7 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, naar artikel 8.2 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus en naar artikel 27 van het voormeld KB van 11 juli 2003. Volgens verzoekers komt het aan de staat toe om een aantal elementen te onderzoeken, die niet alleen door verzoekers bewezen moeten worden. Verweerder heeft niet de mogelijkheid bestudeerd van een veilig en redelijk vestigingsalternatief in Macedonië, zo menen verzoekers.

Vervolgens voeren verzoekers aan dat verweerder helemaal niet over de subsidiaire beschermingsstatus heeft gesproken, zoals voorzien bij artikel 57/6/1 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Onder verwijzing naar een rapport en een aantal artikelen wijzen verzoekers erop dat de Roma in Macedonië gediscrimineerd worden.

Met betrekking tot de Alfapolitie stellen verzoekers het volgende in onderhavig verzoekschrift: *"Mijnheer Mamutov zegt dat hij problemen met Alpha-eenheid heeft zonder zeker te zijn of het juist is. Wanneer het CGVS vraagt aan de verzoeker "Hoe wist u dat het de Alfa was?" ". Hij antwoordt dat alleen hen in zo'n zaken werken. De politieagenten hadden geen uniformen, alleen badges van de politie. (p. 8 van het gehoor van de verzoeker).*

Het is niet mogelijk nauwkeurig en met zekerheid te weten of deze politieagenten uit Alpha-eenheid zijn. Aangezien de Alpha eenheid enkel in Skopje nog actief is, zijn deze politieagenten waarschijnlijk gewone politieagenten.

Wat betreft die politieagenten : Uit een verslag van de Raad van Europa blijkt dat " de nombreuses sources indiquent que les Roms – les hommes essentiellement – sont particulièrement exposés non seulement au profilage racial mais aussi à de mauvais traitements par la police" (p. 34 van het verslag – Stuk 9)

« Des cas de mauvais traitements par la police ou d'actions policières potentiellement fondés sur des préjugés ethniques continuent à être rapportés. Ils concernent des personnes issues des communautés rom – essentiellement – et albanaise. » (p. 36 van het verslag – Stuk 9)"

2.1.2. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift de volgende stukken: een verslag van OSAR (stuk 3), het paspoort van eerste verzoeker en van één van hun kinderen (stukken 4 en 5), drie persartikelen (stukken 6-8) en een verslag van de Raad van Europa (stuk 9).

2.2.1. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8.2 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

2.2.2. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreekt blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.3. Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.2.4. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoekers tonen niet aan hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoekers op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.5. Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.*

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden. (...).”*

Bij koninklijk besluit van 24 april 2014 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 24 april 2014, werd Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en het verslag aan de koning van het KB van 24 april 2014 volgt dat een individueel en effectief onderzoek van de asielaanvraag noodzakelijk blijft maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aanwezig is. De asielzoeker afkomstig van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker

afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.

2.3. Waar verzoekers aanvoeren dat het aan de staat toekomt om een aantal elementen te onderzoeken, dient erop gewezen te worden dat uit artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet duidelijk volgt dat wanneer een land als veilig land wordt aanzien, het vermoeden geldt dat er in dat land geen sprake is van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, tenzij uit de verklaringen van de asielzoeker duidelijk blijkt dat er in zijn individueel geval wel sprake is van dergelijke vervolging of ernstige schade. Hieruit volgt evenwel niet dat het aan verweerder toekomt om telkens in een individueel dossier het bewijs te leveren dat het betreffende land als veilig wordt beschouwd. Immers, artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.*

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 april 2014 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de minister van buitenlandse zaken hebben besloten om volgende landen voor te dragen als veilig land van herkomst.*

Het gaat om volgende landen :

–Albanië

–Bosnië-Herzegovina

–FYROM

–India

–Kosovo

–Montenegro

–Servië”

Hieruit volgt dat het aan verzoekers toekomt om ofwel aan te tonen dat er in hun specifiek geval wél sprake is van vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, ofwel aan te tonen dat Macedonië ten onrechte beschouwd wordt als een veilig land.

In onderhavig verzoekschrift voeren verzoekers een rapport, twee paspoorten en een aantal artikelen aan (stukken 3-8), waaruit blijkt dat de Roma in Macedonië enige mate van discriminatie ondergaan. Doch, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verder stellen de bestreden beslissingen terecht als volgt: *“Vooreerst dient gewezen te worden op enkele elementen die uw algemene geloofwaardigheid sterk op de helling zetten. Zo kan worden opgemerkt dat u uw verblijf in Duitsland van half augustus tot uw asielaanvraag op 7 oktober 2014 in België intentioneel hebt verzwegen. U verklaarde aanvankelijk Macedonië verlaten te hebben en vervolgens anderhalve maand in Servië verbleven te hebben alvorens naar België uitgeweken te zijn (DVZ Verklaring, vraag 33; CGVS, p. 2-4; p. 17). Geconfronteerd met de stempels in de paspoorten van u en uw kinderen en de verklaringen van uw partner, gaf u uiteindelijk uw verblijf in Duitsland toe. U hebt u dit verzwegen omdat u geen asiel hebt aangevraagd in Duitsland (CGVS, p. 17). Dergelijke uitleg is ontoereikend om uw leugenachtige verklaringen goed te praten. Daarnaast blijkt dat u ook bent*

teruggekeerd naar Macedonië, het land dat u uiteindelijk besloot te ontvluchten uit vrees, en dat uw verklaringen hieromtrent in eerste instantie ook niet waarachtig waren. U beweerde immers dat alleen uw partner met jullie zoon is teruggekeerd om het paspoort van jullie zoon te regelen. Slechts toen u werd geconfronteerd met het feit dat uw tijdsaanduidingen niet klopten, gaf u toe dat u na uw partner zelf ook naar Macedonië bent teruggekeerd en beweerde u dat u diende te helpen omdat uw partner het paspoort niet kon regelen (CGVS, p. 3). Uw partner verklaarde daarentegen dat zij in Belgrado is gebleven en dat u direct naar Macedonië bent teruggekeerd om het paspoort te regelen (CGVS, p. 3). Niet alleen is uw terugkeer naar Macedonië moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees in de zin van de vluchtelingenconventie, noch van een risico op het lijden van ernstige schade volgens de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming, het geheel aan bovenstaande vaststellingen doet daarnaast ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorst kunnen er verschillende incoherenties worden opgemerkt tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en die op het Commissariaat-generaal, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig wordt ondermijnd. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat op de dag van de verkiezingen de politie naar uw huis kwam en u vroeg om hen te volgen naar een park waar u werd geslagen omdat ze dachten dat u als Roma de Albanezen steunde en dat u daarom de affiches had geplakt (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Het is echter opmerkelijk dat u zowel over het moment van het begin van uw problemen met de politie als over de plaats van waar u werd meegenomen incoherente verklaringen aflegde. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u immers dat u een week voor de verkiezingen in contact kwam met de politie en dat u samen met anderen vlaggen en affiches ophing in jullie straat toen de Alfapolitie arriveerde, waarna u samen met twee andere personen werd meegenomen naar een park (CGVS, p. 8 en p. 14). Bij confrontatie met uw vroegere verklaringen opperde u mogelijks problemen met de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p.17). Dergelijke verklaring is geenszins toereikend. Niet alleen ondertekende u uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord nadat ze u werden voorgelezen, u gaf ook bij aanvang van uw gehoor bij het Commissariaat-generaal aan dat uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder enig probleem was verlopen (CGVS, p.2). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van uw problemen ondermijnen op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid.

Verder zijn wat betreft (G.), de enige persoon die u telkens opnieuw terug zag samen altijd andere verschillende politieagenten, uw verklaringen slechts vaag. U kan louter vermoeden dat hij "(G.)" noemt omdat hij regelmatig in jullie straat te zien was. U beweerde dat hij bij de Alfapolitie werkte. U kan enkel vermoeden dat hij er een chef was. U weet niet waar zijn bureau is maar u besluit dat hij werkte bij de politie van Kumanovë (CGVS, p. 11-13). U kon bovendien niet bij benadering zeggen hoeveel keer u na de verkiezingen werd meegenomen door (G.) en de andere Alfa-agenten (CGVS, p. 12), hetgeen eveneens uw geloofwaardigheid ondermijnt.

Dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen met een Alfa-eenheid uit Kumanovë problemen gekend te hebben blijkt trouwens uit het feit dat uit informatie blijkt dat in 2008 de landelijke Alfa-eenheden effectief werden ontbonden. Enkel in Skopje is dergelijke eenheid nog actief.

Door geheel van bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat aan uw beweerde problemen met agenten van de Alfapolitie en bijgevolg aan de daaraan verbonden problemen met uw opdrachtgever (A.) geen geloof kan gehecht worden.

De beschikbare informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten bevestigen louter en alleen uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet worden betwist." In onderhavig verzoekschrift komen verzoekers immers niet verder dan de blote bewering dat eerste verzoeker niet zeker is of het om Alfapolitieagenten of om gewone politieagenten gaat. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde eerste verzoeker evenwel dat hij wist dat het om de Alfapolitie ging omdat alleen de Alfapolitie in zulke zaken werkt en er geen andere politie is die in zulke zaken werkt (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 8). Het verslag van de Raad van Europa (verzoekschrift, stuk 9) bevat louter algemene informatie en doet geen afbreuk aan het feit dat eerste verzoeker stelde dat hij problemen had met de Alfapolitie, terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de landelijke Alfa-eenheden in 2008 effectief werden ontbonden en enkel in Skopje nog een dergelijke eenheid actief is.

Gelet op het voorgaande dient besloten dat uit verzoekers verklaringen en de door hen bijgebrachte documenten niet duidelijk blijkt dat, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook correct steunen op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet om verzoekers asielaanvragen niet in overweging te nemen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS